

Sárga fényszóróival le sem tagadhatná francia származását a Riviéráról Budapestre került kocsi. A négyhengeres benzínmotor tartós, megbízható szerkezet, akár dízelüzemre is átalakítható, de kényes a rendszeres olajcserére

Ahhoz a korosztályhoz tartozom, melynek tagjai a Kukori és Kotkodából egy életre megtanulták, hogy tojásból lesz a csoda, Mézga Aladár hegedűtokba rejtett, szódásszifonnal felfújható, szuperszonikus sebességre képes úrhajója pedig komoly hatással volt fantáziavilágom alakulására. Ehhez képest némiképp döbbenet álllok egy feltűnően kurta, de magas, igazi autós parfümként enyhe gép- és benzinszagot árasztó, szokatlan, tűzpiros fényezésű Land Rover mellett, hallgatom a tulajdonos vidám sztorijait, és azon sem csodálkoznék, ha a kocsi környékét fokozott izgalommal feltérképező, mindent gondosan megszímatoló blöki emberi hangon fűzné hozzá a saját kalandjait, gondolatait –

ahogy azt Aladár kutyája is tette a rajzfilmben.

Hervé szimpatikus, közvetlen, harmincas fiatalember. Francia állampolgár, jelenleg egy angol szállítványozási cég regionális vezetője, kedveli a hangulatos veterán járműveket, és elfoglalt, sokat utazó menedzserként mindig arra törekszik, hogy csekélyke szabadidejét a családjával és a barátival együtt tölthesse. Az aktív, lehetőleg dél-franciaországi kikapcsolódásokat a gyakorlatban viszont nehéz összepárosítani a macerás, állandó odafigyelést és karbantartást igénylő öreg autókkal, így sokáig kereste a céljainak megfelelő, „csapatszállító” oldtimert. Végül egy Land Rover 88 Series III-assal hozta össze a sors, első látásra beleszeretett e stra-

pabró, fiatal éveiben a Riviérán életet mentő tűzoltóautóként szolgáló terepjáróba. Mivel mindig tetszettek neki a baltával faragott Landyk, ráadásul a születési évéhez hasonlóan a piros gép is 1983-as

gyártású, nem győzködte magát sokáig, tavaly szeptemberben megvásárolta.

A kocsi előéletéről nem sokat tudni, előző tulajdonosa, Thierry 2006-ban alakította át: leszerelte a platóról a tartályt,